

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2007-2013

Platformă de e-learning și curriculum e-content pentru învățământul superior tehnic

Programare în limbaj de asamblare

35. Directive de asamblare condiționată.

Directive de asamblare condiționată

Asamblorul permite utilizatorului să realizeze asamblarea doar a unei anumite părți a liniilor care compun modulul sursă. În principiu, pot exista două motive care să necesite o asamblare condiționată:

- un program general trebuie „adaptat“ pentru o anumită aplicație, în funcție de parametrii actuali incluzându-se anumite module, sau dimensionându-se zone de memorie corespunzător aplicației; altfel, prin includerea tuturor modulelor sau prin dimensionarea la maxim a zonelor de memorie, indiferent de aplicație, se ajunge la dimensionări neeconomice;
- un alt motiv ar putea fi necesitatea includerii în modulul obiect doar a unora dintre instrucțiunile prezente în textul sursă, datorită unor diferențe între procesoarele aceleiași familii (286, 386, 486 etc.); dacă programul conține instrucțiuni pentru oricare dintre procesoare, pentru a fi portabil cu maximum de eficiență (utilizare de instrucțiuni specifice unui anumit tip de procesor) fără intervenții în textul sursă, aceasta se poate obține prin includerea acestor instrucțiuni în secțiuni controlate de aceste directive de asamblare condiționată.

```
IF    conditie      ; conditia este o expresie ce poate  
      secventa 1      ; fi evaluata, in momentul asamblarii,  
[ELSE                ; la o constanta 'TRUE' sau 'FALSE'  
      secventa 2]  
ENDIF
```

Aceste directive pot fi imbricate.

În mod asemănător sunt definite directivele:

```
IFE   expresie      ; daca expresia este zero, se executa secventa 1  
                        ; altfel se executa secventa 2  
IFB   argument     ; daca argumentul este blank (' ') se  
                        ; executa secventa 1, altfel se executa secventa 2  
IFNB  <argument>   ; adica argumentul <> blank se executa secventa 1,  
                        ; altfel, argument = ' ', executa secventa 2.  
IFDIF <arg1>,<arg2> ; se compara cele doua argumente caracter cu car  
                        ; (senzitiv la tipul literelor: mari si mici), si  
                        ; daca sunt diferite executa secv. 1, altfel secv.2  
IFDIFI <arg1>,<arg2> ; este asemanatoare cu directiva anterioara,  
                        ; cu deosebirea ca ignora tipul literelor.  
IFIDN <arg1>,<arg2> ; se compara cele doua argumente caracter cu car  
                        ; (senzitiv la tipul literelor: mari si mici), si  
                        ; daca sunt identice executa secv.1, altfel secv.2  
IFIDNI <arg1>,<arg2> ; este asemanatoare cu directiva anterioara,  
                        ; cu deosebirea ca ignora tipul literelor.  
IFDEF <argument>   ; daca simbolul prezent ca argument este  
                        ; definit executa secv.1, altfel secv.2
```

IFDEF <argument> ; daca simbolul prezent ca argument nu
; este definit executa secv.1.

Ultimele două directive se utilizează pentru a evita o nouă definiție a unui simbol, care a fost definit anterior, sau pentru stabilirea variantei de program dorite, ce urmează să se asambleze.

Întrucât asamblarea implică un proces în două etape, se poate folosi următoarea directivă de asamblare condiționată pentru a specifica asamblorului realizarea anumitor operații numai pe durata primei etape:

```
IF1
    secventa; evaluata, numai la prima parcurgere, la asamblare
ENDIF
```

Asemănător se definește și directiva IF2, care acționează asupra declarațiilor din blocul asociat numai la pasul al doilea al procesului de asamblare.

De exemplu, următoarea declarație:

```
IF1
    INCLUDE C:\MACRO.LIB      ; include întreaga bibliotecă
ENDIF
    PURGE putere, scrie_val    ; sterge macroinstrucțiunile nedorite
```

va permite accesul la bibliotecă specificată (MACRO.LIB) numai pe durata primei etape a procesului de asamblare. Directiva anterioară va include toate macroinstrucțiunile conținute în bibliotecă respectivă. Dacă însă se dorește includerea numai a anumitor macroinstrucțiuni, atunci după directiva anterioară trebuie plasată directiva PURGE urmată de numele macroinstrucțiilor din bibliotecă respectivă a căror includere nu se dorește.

Exemple de utilizare a acestor directive:

- 1) Macroinstrucțiune pentru tipărirea unui caracter transmis ca parametru, dar care poate fi apelată fără nici un parametru, pentru afișarea caracterului spațiu.

tip_car	macro car	; utilizare:
ifb <car>		tip_car 'x' ; genereaza
mov dl, ' '		mov dl, 'x'
else		mov ah, 2
mov dl, car		int 21h
endif		tip_car ; va genera
mov ah, 2		mov dl, ' '
int 21h		mov ah, 2
endm		int 21h

- 2) O macroinstrucțiune recursivă, care depune registre în stivă; depunerea va înceta când în lista registrelor apare caracterul spațiu.

```

push_reg    macro r1, r2, r3    ; utilizare:
    ifnb    <r1>                push_reg    ax, bx, cx
            push    r1          push    ax
            push_reg    r2, r3  push    bx
    endif   push    cx
endm

```

- 3) O macroinstrucțiune ce generează diferite instrucțiuni în funcție de parametrul furnizat. Un utilizator poate să o apeleze cu parametrul B sau W, pentru a preciza dacă să genereze instrucțiunea MOVSB sau MOVSW (implicit se generează MOVSB, dacă nu se specifică parametri).

```

movt    macro tip
    ifdn <tip>,<B>                ; utilizare:    ifdn B
            rep movsb            ; sau:        ifdn W
            exitm                ; sau:        ifdn
    endif
    ifdn <tip>,<W>
            rep movsw
    else    rep movsb            ; implicit, daca nu are parametru
    endif
endm

```

- 4) Evitarea redefinirii unor identificatori sau definirea condiționată:

```

                                var2    equ    2
ifndef var1
                                .....
    var1    equ    1            ifdef    var2
endif                                           var3    equ    3
                                endif

```

- 5) În ultimul exemplu, codul este asamblat condiționat și generat pentru două procesoare diferite.

```

procesor = 386 ; este inițializat cu 8086 numai pentru acest procesor
....
if procesor eq 386
    shl ax, 4    ; modifică numai AX
else            ; trebuie să fie procesorul 8086
    push cx     ; salvează CX, astfel că și această secvență
    mov cl, 4   ; va modifica numai CX, precum
    shl ax, cl  ; secvența anterioară
    pop cx     ; reface CX
endif

```

Directive pentru generarea condiționată a erorilor

În conjuncție cu directivele de asamblare condiționată, există un set de directive pentru generarea de mesaje de eroare, în aceleași condiții ca primele. Asamblorul generează mesajul de eroare la întâlnirea unei astfel de directive, dacă este îndeplinită condiția respectivă. Ele sunt utilizate, cu predilecție, în cadrul MI.

.ERR - generează mesaj de eroare, de exemplu:

```
if      var1 lt var2
    .err    ; va genera mesaj dacă: var1 < var2
endif
```

.ERRE expresie

.ERRNZ expresie

.ERRB <argument>

.ERRNB <argument

.ERRDIF <arg1>,<arg2>

.ERRDIFI <arg1>,<arg2>